

ת"פ 13240/08/10 - זיאד אבו עביד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

21 יוני 2015

ת"פ 13240-08-10 מדינת ישראל נ' אבו גריבה ואח'

מספר בקשה: 16

לפני	השופט יצחק כהן, סגן נשיא
המבקש	זיאד אבו עביד
נגד	
המשיב	מדינת ישראל

החלטה

1. המבקש הוא הנאשם מס' 2 בתיק העיקרי, ובבקשתו שלפני עותר הוא לכך, שתבוטל תוספת הפיגורים שהתווספה לסכום הפיצויים שהוטל עליו לשלם למתלוננים.

2. המבקש הורשע בשורה של עבירות, שבוצעו בתאריך 20.7.2010, ואלה הן:

- (א) כניסה למקום מגורים בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיפים 406 ו- 408 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן - "החוק");
- (ב) שוד חמור בחבורה, עבירה לפי סעיף 402 (ב) לחוק;
- (ג) כליאת שווא, עבירה לפי סעיף 377 לחוק;
- (ד) עבירות בנשק, עבירה לפי סעיף 144 (ב) לחוק;
- (ה) החזקת סכין שלא למטרה כשרה, עבירה לפי סעיף 186 (א) לחוק.

3. בעקבות ההרשעה (ולאחר ערעור לבית המשפט העליון (ע"פ 6185/11), שהקל בעונש המאסר שהושת על המבקש), נדון המבקש לשמונה וחצי שנות מאסר בפועל. בגזר הדין, שניתן בתאריך 14.7.2011, הוטל על המבקש, בין היתר, לשלם לכל אחד מהמתלוננים פיצוי בסך 15,000 ₪, ובסה"כ 30,000 ₪.

4. בבקשתו שלפני טוען המבקש, כי הוא חסר יכולת כספית ולא זכה לתמיכת משפחתו בשל כעסה עליו בעקבות המעשה שעשה. המבקש מוסיף וטוען, כי במהלך תקופת המאסר עבר "תהליכים טיפוליים משמעותיים" בין כתלי בית הכלא, ולאחרונה השתפרה מערכת היחסים שלו עם משפחתו, והיא נרתמה לעזור לו. עתה, בעזרת בני משפחתו, מבקש המבקש לשלם את סכום הפיצויים, ו לטענתו הצליח לגייס את סכום הפיצוי שהושת עליו. ואולם, בינתיים סכום הפיצוי תפח לכדי סכום של 41,000 ₪. להשלמת התמונה מוסיף המבקש, כי לאחרונה המתלוננים הגישו תביעה אזרחית נגדו ונגד הנאשמים האחרים, ובה עתרו לכך שהנאשמים יחויבו לשלם להם סך 800,000 ₪ שלטענתם נשדד מהם. מכיוון שהמבקש לא התגונן, נטלו המתלוננים פסק דין נגדו, בהעדר הגנה.

בבקשתו מבקש אפוא המבקש את התחשבות בית המשפט.

5. בעקבות בקשת המבקש, ביקשתי לקבל את עמדת באת כוח המאשימה. כמו כן ביקשתי לקבל עמדת המתלוננים עצמם.

בתגובתה לבקשת המבקש, הביעה באת כוח המאשימה התנגדות לבקשת המבקש. לתגובתה צורף מכתבו של באי כוח המתלוננים, ואף הם מתנגדים לבקשת המבקש.

6. בא כוח המתלוננים מציין במכתבו, כי המבקש לא הודה, לא התנצל ולא לקח אחריות על מעשיו. עוד הוסיף בא כוח המתלוננים, כי המבקש וחבריו שדדו מאת המתלוננים סכום של מאות אלפי שקלים, אשר עד היום לא נתפס ולא הוחזר, וכן טען, כי "לנאשם יש די והותר כספים למנות מספר עורכי דין פרטיים אשר ייצגו אותו בכל שלבי המשפט ואפילו ב"כ חדש שהגיש בקשה זו". לדעת בא כוח המתלוננים, אין כל הצדקה להיעתר לבקשת המבקש.

7. חובת פיצוי הקורבן, המוטלת על נאשם שהורשע בביצוע עבירה פלילית, נושאת אופי אזרחי "הן מבחינת המהות והן מבחינת סדרי הדין" (וראו: ע"פ 3420/15 גודה נ' מדינת ישראל, מאגר נבו 16.6.2015, מפי כב' השופטת ע' ברון). חרף זאת, המבקש לא צרף תצהיר כדי לתמוך את טענותיו העובדתיות, בדבר חוסר יכולתו הכספית. כמו כן, ומשום אופיה האזרחי של הבקשה לפטור את המבקש מתוספת הפיגורים, היה מקום לצרף את המתלוננים עצמם על מנת ששיבו לבקשה במישרין, שהרי הם הצד המעוניין ביותר בנושא זה (וראו שם).

חרף זאת אדון בבקשה לגופה.

8. המבקש היה מעורב בשוד בנסיבות מחמירות, אשר היה כרוך באליומות קשה כלפי המתלוננים, לרבות כליאת המערערים במרתף דירתם. חלקו של המבקש בעבירות שבוצעו היה מהותי ביותר. המבקש היה זה שהקיש על דלת בית המתלוננים, וסיפר למתלונן (רופא במקצועו) ש"דודו" (הנאשם מס' 1 שעטה מגבת על ראשו) חולה, והוא מבקש כוס מים עבורו, וכך נכנסו שלושת השודדים אל תוך הבית פנימה. המבקש היה זה שתקף את המתלוננת, אישה עדינה ושברירית, ריתק אותה לרצפה ולאחר מכן כבל אותה. המבקש הוא הבעלים ונהג המכונית שהביאה את הנאשמים לזירה ומילטה אותם משם, והוא זה שנהג במכונית כאשר התפתח המרדף המשטרתי אחריה. מעשי המבקש וחבריו גרמו למתלוננים נזק כספי ופגיעות בגופם, הן פיזית והן נפשית. לאחר שהמבקש וחבריו נתפסו, הם לא נטלו אחריות למעשיהם, ופתחו במסכת שקרים ובדיות. בין היתר לא חסכו מאת המתלוננים את הצורך להתייצב ולמסור עדות, ולעמוד לחקירה נגדית.

9. לאחר ששקלתי את בקשת המבקש, הנני מחליט לדחות אותה, לאור כל אחד מהנימוקים הבאים:

(א) הפיצוי שהמבקש חויב לשלם למתלוננים שיקף אך מעט מהנזק האמיתי שנגרם להם, והיה על המבקש לשלם פיצוי זה בסמוך לאחר גזר הדין, או למצער בסמוך לאחר התאריך 19.12.2013, בו ניתן פסק דינו של בית המשפט העליון, בערעור שהגישו המבקש וחבריו (ע"פ 6185/11).

(ב) תוספת הפיגורים שהצטברה, בשל כך שהפיצויים לא שולמו, משקפת שני דברים עיקריים. ראשית, תוספת הפיגורים מבטאת את הסלידה מכך, שהעברין שפגע בקורבנו, והותירו מדמם מאחור (ובמקרה שלפנינו - תרתי משמע), מעכב את תשלום הפיצוי לאותו אדם בו פגע. שנית, תוספת הפיגורים באה לפצות את המתלונן על השחיקה שנגרמה לפיצויים עקב חלוף הזמן. מבחינה זו, ביטול תוספת הפיגורים, כמוה כהפחתת הפחתת סכום הפיצויים.

(ג) המתלוננים ספגו את הנזק בעבר (בתאריך 20.7.2010), ובמהלך הזמן שחלף מאז, המבקש שלא עשה דבר להקטנת הנזק שגרם למתלוננים. המבקש לא השיב למתלוננים את שגזל מהם, ובעקבות מסכת השקרים והבדיות של המבקש וחבריו, נאלצו המתלוננים להתייצב ולמסור עדות, ולהיחקר בחקירה נגדית. בנסיבות שכאלה, כאשר נזקם של המתלוננים עומד על כנו ללא כל הפחתה מן הצד האחד, אין לזכות את המבקש בהפחתת תוספת הפיגורים שהצטברה, מן הצד השני.

10. צר לי על משפחת המבקש, שעקב מעשיו של המבקש נדרשת היא עתה לגרוע ממקורותיה כדי לסייע למבקש (וככל הנראה כדי לעזור לו לקבל הפחתת שליש מעונשו). ואולם, צר לי לא פחות על המתלוננים, ועל אשר נעשה להם מידיו של המבקש וחבריו, ואודה, שעניינם של המתלוננים קרוב לליבי יותר.

11. אשר על כן, וכאמור, הנני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, ד' תמוז תשע"ה, 21 יוני 2015, בהעדר הצדדים.